

Prof. Dr. Stipta István szakmai önéletrajza

Budapesten, 1952. március 9-én született, középiskolai tanulmányait a hajdúnánási a Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskolában fejezte be. Sikeres előfelvételi vizsga után került a szegedi József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára, ahol 1971. szeptember 1-én kezdte meg jogi tanulmányait.

Egyetemi évei alatt az állam- és jogtörténeti diákkör tagja volt. Ruzsoly József szakmai felügyelete alatt készített dolgozatával az 1973-as pécsi Országos Tudományos Diákköri Konferencián kiemelt fődíjat, 1975-ben ugyanezen a fórumon, Budapesten első díjat kapott. Állam- és jogtudományi tanulmányait 1976. január 31-én summa cum laude minősítéssel fejezte be. A miskolci jogászképzés 1981-i indulásakor egyetemi alkalmazott lett. A tanszéken kezdetben tanársegédi, majd adjunktusi állásban tanított, 1991. július 1-től tanszékvezető docens, 1994. július 1-től a Jogtörténeti és Jogelméleti Intézet igazgatójaként dolgozik. 1997-ben habilitált, ebben az évben egyetemi tanári kinevezést kapott.

Második diplomáját az ELTE Bölcsészettudományi Karán szerezte. Itt történelmet és pedagógiát tanult, 1986-ban végzett. Második szakképesítése szerint történelem szakos középiskolai tanár.

A vidéki jogi karok gyakorlatának megfelelően mindkét történeti alaptárgyat tanítja, *Egyetemes állam-ésjogtörténetből* a miskolci nappali tagozaton, Magyar alkotmány- és jogtörténethez kapcsolódó kérdésekről a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán tart előadásokat. Mindkét egyetemen hirdet speciális kollégiumot *Magyar közigazgatás-történet és Híres magyar bűnperek története* címmel. Az oktatási anyagok kidolgozásában aktívan részt vett, az országos tananyagok közül társszerzője az Általános jogtörténet (Bp., 1991., 1993., 1995., 1999.) Az összehasonlító jogtörténet II. (Bp., 1993, 1995.), a Magyar állam- és jogtörténet (Bp. 1995., 1999.) című könyveknek. Tankönyvet írt a magyar bírósági szervezetről, szlovák nyelvre lefordították és tananyagként használják a törvénykezést hazai történetéről szóló munkáját.

Egyetemi alkalmazása óta másfél évet töltött külföldi egyetemeken és kutatóintézetekben. Első, lipcsei tanulmányútján a porosz önkormányzati rendszer 19. századi történetét kutatta, majd 1985-ben a Friedrich Ebert Alapítvány segítségével három hónapot töltött Mannheimban, ahol a Stein-féle reformok történetét, különösen az 1808-as városi rendelet létrejöttének körülményeit vizsgálta. A Collegium Hungaricum által biztosított lehetőséggel élve Bécsben kutatta a polgári kori osztrák közigazgatás történetét, melynek összefoglalása az Általános jogtörténet tankönyv vonatkozó fejezetét képezi. A DAAD segítségével 1992. október és 1993. február között Frankfurtban, a Max-Planck-Institut für Europäische Rechtsgeschichte vendége volt. Itt gyűjtötte össze és írta meg a német alkotmány- és jogtörténetéről szóló tankönyvi anyagot. A müncheni jogi karon 1993 nyarán egy, a trieri egyetem jogi karán 1994-ben három hónapot töltött. Az előző helyen a jogi képzés európai történetével, Trierben a két világháború közötti német alkotmányfejlődéssel foglalkozott. A maastrichti, 1995-ös tanulmányútján összegyűjtött, a skandináv alkotmányfejlődéssel kapcsolatos anyagok szerepelnek az Általános jogtörténet II. (Bp. 1999) című tankönyv vonatkozó fejezeteiben. Időközben szakmai kapcsolatot alakított ki a Münsteri Egyetem Jogtörténeti Intézetével, ahol az utóbbi években három alkalommal járt, legutóbb a DAAD támogatásával.

Tudományos tevékenységét segítette az 1990-ben elnyert Soros-MTA ösztöndíj, az OTKA 1991-1994-ig terjedő, 1995-től három évre szóló, az 1999-től 2002-ig tartó, majd a 2006-ban zárult támogatása, és az intézet segítségét célzó három éves TEMPUS program. 2008 és 2011 között az MTA-ELTE Jogtörténeti Kutatócsoportjának tagja volt.

Szűkebb kutatási területei közül első helyen áll a magyar közigazgatás-történet 19. századi fejlődésének vizsgálata. E tárgykörben publikált a legtöbbet, ebből írta kandidátusi disszertációját, ezt kutatta az OTKA és TEMPUS támogatásával. A tárgykört összegző monográfiája *Törekvések a vármegyék polgári átalakítására* címmel 1995-ben jelent meg. A 19. századi államfejlődés összehasonlító vizsgálata során elsősorban németországi és osztrák párhuzamokat vizsgálta. Kutatta és feldolgozta a porosz önkormányzati rendszer előzményeit, a német állam- és jogfejlődést 1789-től 1944-ig, foglalkozott az 1848 utáni osztrák alkotmánytörténettel. Az utóbbi években a magyar bírósági rendszer történetéből írt tanulmányokat, majd monográfiát. Jelenleg a magyar közigazgatási bíráskodás és az európai integráció történetének kérdéseivel foglalkozik. Az MTA doktori értekezésén dolgozik.

Miskolc, 2014. március 15.